

## ГЛАВА II

### СИМВОЛЪТ В ПОЕЗИЯТА НА ЯВОРОВ

#### 1. Необходима ли е *абдукция* на поетическата символика?

Пристъпвайки към същинската част на своята проблематика, към онзи дял, който трябва да поеме най-комплицираната проблематика и който същевременно трябва да добие характер на някакво приемливо, оптимално звучащо нейно решение, се изправяме и пред едно от съществените противоречия на своето писане. Противоречие, което, ако на свой ред също не успеем да разрешим, то поне е наложително да обясним – кое го причинява, защо натрапливо се появява именно тук, може ли да се твърди, че в някакъв смисъл дори е продуктивно за развоя на разсъжденията ни и т. н.

На практика става дума за необходимостта и за избора на метода *абдукция*, дефиниран от У. Еко като „онова опипващо и изпълнено с рискове издирване на система от означителни правила“<sup>1</sup>. Взирайки се в основните пунктове на дефиницията – „опипващо“, „рискове“, „издирване“, „система“, „означителни правила“ – не може да не отчетем, че те конституират едно по принцип евристично изследване, един тип оперативност, който, ако трябва да бъде пълноценно осъществен, се налага да заяви, но и да защити, тъкмо своето отграничаване, своята качествена различност, твърде рязкото си обособяване на фона на предходни и сходни помежду си типове оперативност. Именно поради това, вместо да се съсредоточи изцяло върху своя обект – сим-